

Kenmerk	W08.07.0199/IV
Datum advies	3 augustus 2007
Vindplaats	Bijvoegsel Staatscourant 13 november 2007, nr 220

Volledige tekst

Ontwerpbesluit strekkende tot aanwijzing van gronden ter onteigening in de gemeente Nederlek.

Krachtens Koninklijke machtiging heeft de Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer, met een schrijven van 3 juli 2007, no.20070039542, bij de Raad van State ter overweging aanhangig gemaakt een voordracht met een ontwerpbesluit, strekkende tot aanwijzing van gronden ter onteigening in de gemeente Nederlek.

1. Zowel reclamant onder 2 als reclamanten onder 3 hebben in hun zienswijzen de noodzaak van de onteigening in twijfel getrokken omdat het tracé van de weg nog niet vaststaat vanwege het globale karakter van het bestemmingsplan. Naar aanleiding van deze reactie wordt in het ontwerpbesluit overwogen dat in het bestemmingsplan "Vernieuwing N 210" in de aanleg van de rotonde plus verbindingsweg is voorzien door het opnemen van een globale bestemming met enkele medebestemmingen. Uit het bestemmingsplan en uit de zakelijke beschrijving van het onteigeningsplan, blijkt dat -ongeacht het definitieve tracébeloop van de N 210, de rotonde en de verbindingsweg- de desbetreffende gronden hoe dan ook daadwerkelijk gebruikt zullen worden voor de aanleg van wegen, parallelwegen, fietspaden, bermen en sloten, leidingstroken en voor de landschappelijke afwerking van het geheel. In zoverre kan, zo wordt vervolgd, over de samenhangende invulling van het plangebied geen onduidelijkheid bestaan. Verder wordt erop gewezen dat de bezwaren van de reclamanten van planologische aard zijn te beschouwen. Deze bezwaren kunnen uitsluitend naar voren worden gebracht in de daarvoor bestemde bestemmingsplanprocedure op grond van de Wet op de Ruimtelijke Ordening. Aldus de overwegingen van het ontwerpbesluit.

Hierover merkt de Raad het volgende op.

In dit geval heeft de provincie Zuid-Holland aan de Kroon om onteigening verzocht op grond van artikel 87 onteigeningswet. Het betreft hier een bestemmingsplanontteigening op grond van Titel IV van de onteigeningswet.

In het aangehaalde bestemmingsplan en de aangehaalde zakelijke beschrijving van het onteigeningsplan is aan de nevenbestemming "landschappelijke inpassing" een opvulfunctie gegeven ten aanzien van gronden die niet voor een ander doel binnen de bestemming "Verkeersdoeleinden" zullen worden gebruikt (artikel 3, eerste lid, onder o, van de voorschriften). In deze stukken wordt evenwel geen inzicht gegeven in de vorm waarin de bestemming "Verkeersdoeleinden" met de daarin besloten landschappelijke inpassing van de weg en de rotonde zal worden uitgevoerd. Daardoor is onduidelijk in welke vorm de "samenhangende invulling van het plangebied" zal moeten plaatsvinden. Voor genoemde reclamanten brengt deze onduidelijkheid mee dat zij, als eigenaren van een

volkstuintencomplex respectievelijk Japanse tuin, uit de stukken niet hebben kunnen opmaken of zij met eigen groenvoorzieningen aan de nevenbestemming "landschappelijke inpassing" zouden kunnen voldoen in de vorm die de provincie Zuid-Holland in het publiek belang wenselijk acht.

Naar aanleiding van de zienswijze van reclamanten onder 3 wordt in de overwegingen van het ontwerpbesluit opgemerkt dat gelet op de samenhang tussen de onderdelen van de werken die ter uitvoering van het bestemmingsplan ter plaatse moeten worden uitgevoerd en uit oogpunt van een daarmee samenhangend doelmatig beheer van de openbare infrastructuur, zelfrealisatie van elementen van landschappelijke inpassing door gedeeltelijke instandhouding van de bij deze reclamanten in eigendom zijnde Japanse tuin binnen de thans ter onteigening voorgedragen perceelsgedeelte niet als reëel kan worden aangemerkt. Naar het oordeel van de Raad wordt in deze overweging een vorm van uitvoering van de landschappelijke inpassing voorondersteld, namelijk een inrichtingsplan, die niet in de stukken is aangegeven. Aangezien de nevenbestemming "landschappelijke inpassing" zich niet tegen een gedeeltelijke private realisering in de vorm van tuinaanleg of -behoud verzet, adviseert de Raad in de overwegingen van het ontwerpbesluit nader in te gaan op de vorm van landschappelijke inpassing die de provincie Zuid-Holland noodzakelijk vindt en op de wijze waarop de genoemde reclamanten daarover zijn ingelicht.

2. Voor een redactionele kanttekening verwijst de Raad naar de bij het advies behorende bijlage.

De Raad van State geeft U in overweging in dezen een besluit te nemen, nadat aan het vorenstaande aandacht zal zijn geschonken.

De Vice-President van de Raad van State

Bijlage bij het advies van de Raad van State betreffende no.W08.07.0199/IV met redactionele kanttekening die de Raad in overweging geeft.

- In de beschrijving van het project waarop het verzoek om onteigening betrekking heeft en in de beslissing tevens vermelden dat het gaat om de aanleg van een rotonde en een verbindingsweg tussen de N 210 en de Tiendweg in de gemeente Nederlek.

Nader rapport (reactie op het advies) van 12 september 2007

Het ontwerpbesluit geeft de Raad aanleiding tot het maken van inhoudelijke opmerkingen. De Raad geeft U in overweging een besluit te nemen nadat aan de opmerkingen in zijn advies aandacht is geschonken.

De Raad merkt in de eerste plaats op, dat zowel de reclamant onder 2) als de reclamanten onder 3) in hun zienswijzen de noodzaak van de onteigening in twijfel hebben getrokken omdat het tracé van de weg nog niet vaststaat vanwege het globale karakter van het bestemmingsplan. Naar aanleiding van deze reactie geeft de Raad onder aanhaling van het desbetreffende gedeelte van het ontwerpbesluit aan, dat daarin wordt overwogen dat in het bestemmingsplan "Vernieuwing N 210" (verder te noemen: het bestemmingsplan) in de aanleg van de rotonde plus verbindingsweg is voorzien door het opnemen van een globale bestemming met enkele medebestemmingen. Uit het bestemmingsplan en uit de zakelijke

beschrijving van het onteigeningsplan, blijkt dat -ongeacht het definitieve tracébeloop van de N 210, de rotonde en de verbindingsweg- de desbetreffende gronden hoe dan ook daadwerkelijk gebruikt zullen worden voor de aanleg van wegen, parallelwegen, fietspaden, bermen en sloten, leidingstroken en voor de landschappelijke afwerking van het geheel. In zoverre kan over de samenhangende invulling van het plangebied geen onduidelijkheid bestaan. Aldus het ontwerpbesluit. Over het voorgaande merkt de Raad in zijn advies vervolgens op, dat in dit geval de provincie Zuid-Holland aan de Kroon om onteigening heeft verzocht op grond van artikel 87 van Titel IV van de onteigeningswet. In het bestemmingsplan en de zakelijke beschrijving van het onteigeningsplan is aan de nevenbestemming "landschappelijke inpassing" een opvulfunctie gegeven ten aanzien van gronden die niet voor een ander doel binnen de bestemming "Verkeersdoeleinden" zullen worden gebruikt (artikel 3, eerste lid, onder o, van de voorschriften van het bestemmingsplan). In deze stukken wordt naar het oordeel van de Raad evenwel geen inzicht gegeven in de vorm waarin de bestemming "Verkeersdoeleinden" met de daarin besloten landschappelijke inpassing van de weg en de rotonde zal worden uitgevoerd. Daardoor is onduidelijk aldus de Raad, in welke vorm de "samenhangende invulling van het plangebied" zal moeten plaatsvinden. Voor de reclamanten onder 2) en 3) brengt deze onduidelijkheid volgens de Raad mee, dat zij als eigenaren van een volkstuinencomplex respectievelijk een Japanse Tuin, uit de stukken niet hebben kunnen opmaken of zij met de inbreng van de eigen groenvoorzieningen aan de nevenbestemming "landschappelijke inpassing" een zodanige invulling aan de bestemming zouden kunnen geven dat die overeenkomt met die welke de Provincie Zuid-Holland in het publiek belang wenselijk acht.

Naar aanleiding van de zienswijze van reclamanten onder 3) wordt, aldus de Raad, in de overwegingen van het ontwerpbesluit aldaar opgemerkt dat gelet op de samenhang tussen de onderdelen van de werken die ter uitvoering van het bestemmingsplan ter plaatse moeten worden uitgevoerd en uit oogpunt van een daarmee samenhangend doelmatig beheer van de openbare infrastructuur, de zelfrealisatie door middel van de gedeeltelijke instandhouding van de bij deze reclamanten in eigendom zijnde Japanse Tuin binnen het thans ter onteigening voorgedragen perceelsgedeelte niet als reëel kan worden aangemerkt. Naar het oordeel van de Raad wordt in deze overweging een vorm van uitvoering van de landschappelijke inpassing vóórondersteld, namelijk een inrichtingsplan, die niet in de stukken is aangegeven. Aangezien de nevenbestemming "landschappelijke inpassing" zich niet tegen een gedeeltelijke private realisering in de vorm van tuinaanleg of -behoud verzet, adviseert de Raad in de overwegingen van het ontwerpbesluit nader in te gaan op de vorm van landschappelijke inpassing die de provincie Zuid-Holland noodzakelijk vindt en op de wijze waarop de genoemde reclamanten daarover zijn ingelicht.

Het advies van de Raad geeft mij aanleiding tot de volgende beschouwingen.

Voor wat betreft het inzicht dat is gegeven in vorm waarin de bestemming "Verkeersdoeleinden" zal worden uitgevoerd, is van belang dat het bestemmingsplan een globaal karakter heeft. Alle verkeersvoorzieningen en functies, noodzakelijk bij de aanleg van een weg, alsmede de toekomstige landschappelijke inpassing, zijn in de bestemming "Verkeersdoeleinden" mogelijk gemaakt. Binnen deze bestemming zijn toegestaan: de nieuwe N210, een rotonde en een verbindingsweg tussen de rotonde en de Tiendweg, carpoolplaatsen alsmede alle bijbehorende verkeersvoorzieningen, waaronder bermen, groenvoorzieningen, beplantingen en watergangen. Binnen de bestemming zijn tevens landschappelijke inpassing, ecologische inrichting, ecologische verbindingzones, faunapassages, kunstuitingen en voorzieningen ten behoeve van de waterberging en de waterhuishouding mogelijk gemaakt. De bestemming "Verkeersdoeleinden" is bewust globaal gehouden. Binnen de doeleindenomschrijving is vastgelegd welk gebruik binnen de

bestemming is toegestaan. Binnen de gekozen wijze van aanbesteding en randvoorwaarden wordt inschrijvers de mogelijkheid geboden de N 210 naar eigen inzichten te kunnen vernieuwen. Daartoe zijn de meeste gebruiksmogelijkheden binnen het gebied van de gehele bestemming toegestaan. Slechts voor een aantal functies (een busbaan, een doelgroepenstrook en de fiets- en voetgangerstunnels) zijn op de plankaart de zones aangegeven waarbinnen deze functies moeten worden gerealiseerd. Uit de toelichting op het bestemmingsplan blijkt dat bij landschappelijke inpassing wordt gedacht aan een directe relatie met het omringende landschap. Criteria voor landschappelijke inpassing zijn onder meer aansluiting bij de openheid van het bestaande landschap en aansluiting op de cultuur-historische kavelpatronen in het slagenlandschap. Anders dan de Raad ben ik van oordeel dat uitgaande van het globale karakter van het bestemmingsplan, met dit alles een voldoende concreet beeld van de wijze van uitvoering van de te verwezenlijken werken is geschetst en daarmee van de voorgestane wijze van uitvoering van het plan. Tevens merk ik hierbij op dat, zoals ook de Raad dat beschrijft, landschappelijke inpassing een "restpost" is. Er moet ruimte over zijn, wil men over kunnen gaan tot de invulling van die functie. Uit het ingestelde onderzoek is in dit verband ook naar voren gekomen, dat bij de gedachte feitelijke invulling van de bestemming geen gronden zullen resteren die voor landschappelijke inpassing gebruikt kunnen worden. Het op een bij de verwerving gebruikte kaart aangegeven groen en water heeft betrekking op bermen, groenvoorzieningen en watergangen en niet op landschappelijke inpassing. Om de laatste reden is zelfrealisatie ten behoeve van de landschappelijke inpassing dan ook al niet opportuun. Gelet op de bepalingen in het bestemmingsplan alsook de criteria voor landschappelijke inpassing, ben ik daarnaast van mening dat zowel het volkstuincomplex van de reclamant onder 2) als de Japanse Tuin van de reclamant onder 3) ook naar hun aard en uiterlijke verschijningsvorm niet inpasbaar zouden zijn binnen de te verwezenlijken bestemming "verkeersdoeleinden". Tot slot is uit het ingestelde onderzoek gebleken dat de reclamant onder 3) geen serieuze interesse heeft in zelfrealisatie. Hij wenst uitsluitend een goede prijs te ontvangen voor zijn gronden. Om bovenstaande redenen blijf ik van oordeel dat zelfrealisatie door de reclamanten onder 2) en 3) hoe dan ook niet aan de orde is.

Wel heb ik naar aanleiding van het advies van de Raad de tekst van het ontwerpbesluit waar nodig verduidelijkt.

Daarnaast verwijst de Raad naar een in de bijlage bij zijn advies gevoegde redactionele kanttekening. Deze kanttekening heb ik verwerkt in het ontwerp koninklijk besluit.

Ik verzoek Uwe Majesteit het U thans voorgelegde, gewijzigde ontwerp koninklijk besluit te bekrachtigen.

De Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer

---

[Ontwerpregeling met toelichting \(doc, 59 kB\)](#)